

ACC. N:R M. 16499: 1-12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Karin Tidågren*
Härad: *Albo* Berättare: *Anna Widderberg*
Socken: *L. Moellby (Kivik)* Berättarens yrke: *Enn*
Uppteckningsår: *1966* Född år *1886* i *Kivik, L. Moellby sn.*

Uppteckningarna efter privat fr. lista om
kvinnorarbete; hvarrdsakl. utdrag ur
fr. lista LM F 126.
s. 1-12.

Skriv endast på denna sida.

Vi var åtta systrar, fyra poj-
kar och fyra flickor.

Mor kallade oss sparn och
stickade strumpor åt sjöfolk.
Hon satte potatis, som vi själ-
va skulle ha, och så gjorde
hon dagverken åt bröderna.
Jag var den största, och fick
fråga småsyskonen. Pappa
fick aldrig följa med, när
mor gjorde sina dagverken.
Ibland på varma gull-
rade barer beten. - Mor var
alltid linad och glad.

Huset var det allra sist
i Kivik, nere vid sjön. En
stor trädgård med frukt-
trän växte här. Vi bodde

själva i huset. Det var för
kunt om här och varandra.
Rummen benämndes inget
känsligt, men vi hade fins-
rum, dit inte barnen fick
gå. Gästerna togs emot i
finsrummet. Vi var också
mjuka på den tiden.

För att komma och se
de staden. Han såg de första
husen.

Staden var inte så vä-
rderad.

Vi hade barnen, men inte
habelet. Vi eldade med
habelet och ved. Men björken
var att dra i sägen.

Vi hade en vanlig träskäp,

fast det var äroren skursten.

Det var fotojournalisterna
färd. Jag var rätt gammal,
när det blev riktigt grå
hår.

Det fanns många fram-
för hilsfästerna. Pump kom
för tjugo år sen. Vi
gick alltså om hundra
någon, när det började.

Vi satte potatis, de sämsta
skulle gräsa på.

Vilket biffhus, för
vi måste själva koka ef-
ter slakt. Vi måste själva
koka allteftersom det an-
vänder. Rydström ställte oss
i mottel, senare måste hon

i en smaplockar av trä med
en kulla.

Vi saltade en del fläck
och rökade en del. Vi salt-
ade till och med. Skinkarna
hängdes på vinden. I kalla-
ren hade vi stora saltkar.
Potatis hade vi också där.

Marinetter och andra gränsa-
ber las i bords i lådan i
källaren.

Många gånger var det
hust, men det var nog
vårer för fiskarna än för
oss.

Vi fick kaffe och smörgås
innan vi gick till skolan,
middag klackar talen om

te var svängas vid vettiden
från kvällen. Alla åt samtidigt.
Vi var alltid i räng, när
klockan var nju.

Vi fick hjälpa oss med
att stappla stumprar. Alla
gamla stumprar, som inte
kunne användas, klipptes
sändes, och så fick vi pla-
ka upp dem. I sin handade
var detta en sparm om
vinkade vinstskjolar med
uddar åt oss.

Vi åt alltid i det största
kummet. I furs skammakar-
vinkstad skickades bänken
om ländagarna, och så
vack vi kaffe där. Då var

det fäst. Vi hade nämligen be-
stämmda plåtar vid matbordet
och vi satt alltid. Det kon-
de nog hända, att barmen
prutade vi bordet. I ästräng
var det inte. Vi hade aldrig
något än vad duk till var-
dags, men vit duk när
det skulle vara festligt,
s. s. på söndagarna.

Det var vanliga fat och
kannor, som förpackades i
spishammars. Det fanns
en finare uppsättning i
skänk. Någon del var
äldre. Knivar och gafflar
förpackades i läderna i
hålsbordet; de finare i

lädare i skänkare.

Vi hade bjudningar med
mat, när det var högtid.

När släkten från Rhus kom,
ville den gärna ha fisk.
Det var vanligt husmans-
bröd även till kalas. Vi hade
kaffebjudningar. Då man
någon kom inom dörren,
kom kaffepumpen på. Sedan
att ha kaffi i pumpa
var ett arv från huset
i Rhus.

Vi hade smakat bröd.
Man bakade ut jäst. Men
när det var bordslags käps-
ts kakorna, för då skulle
det vara fiskt. När vi bakade

stora, grönna bräd, länmadet
degens lros bagaren.

Jag fick inte mer bebygg-
de. Det hade jag aldrig sett.
Måhända finkam inte. Far
var tempele.

Vi rykte kläder på fars
skammarmuckin. Han rykte
ut sjän, och stickade och
nickade stora fäcken. Han
vände framåt, han hade
när sjän.

Barnens fick inte smäl-
laga, far behövde bara tit-
la på oss.

Förlossningar skedde hem-
ma. Vi fick vara hos gran-
nar under tiden. Barn-

manuskript, Men Oluf, han
ändå från Mellby i häst
och vagn. Jag har också
fått mina barn hemma.
Alla fick bjäras ut så gott
de kunde. Dammmanuskript
han ett par tre yngre
efter föreläsningen. Man
läg in fem, sex dagar, det
var säkert inte mer. Damm-
manuskripten till de var
ett år. Jag ammade också
mina barn så länge. Damm-
manuskripten. De var lindade
de en fyra, fem månader
innan de fick klädes. Damm
hade för sig, ett barns
fick kaka hem, en dam

mindades. Vi hade inget
barnmager. BARNEN VAR I
en spår. Vi hade naggarna.
Annars tyckte jag inte det
är något speciellt vad det
gäller spädbarnstillskott.

I mitt hem färdig
inga särskilda huskunn.
Men om man var färdig,
smaktes lammfälg för det
fett.

Min bror hade magar,
när han var sjutton år.
Han fick ingenting, varken
att äta eller dricka. An-
nars har vi varit duktiga.

På sommarna badade
vi i sjön. Annars badade

med oss i köket och värm-
de katten i en korga för
spisarn.

Jag har aldrig märkt,
att vi har haft katter el-
ler andra, inte så det
gjorde när skada. Var
det när, tog vi dem i fäl-
len.

Vi städade varje dag.
På lördagarna skulle det
vara så fint. Där händes
fins, vit sand för stensar-
na för gärdens. Vi hade
fina vita gardiner. När
det var Tivolis marknad
var det så fint som till
den största högtid.

Vi använde såpbröte, kassa,
spenn, annars inget bärthill.
Vi hade såpa och röda till
hått skämnig och tvätt.

För såpbröte sjäm och
målade, när det behövdes.

Man hade kugggumms. Hoss
tvättade var fjortonde dag,
när när det behövdes. Vi tvät-
te aldrig ut tvätten på stan-
den, utom på den på Hain-
skekarna. Tvätten tvättades
med bankstål i rinnande
vatten från en källa. På tra-
de vi tvättbänk.